

Той мисляше че Франца може да направи съ Америка траенъ съюзъ. Той казваше че *никакъвъ интересъ не трѣба да дѣли двата народа, които нѣмахъ помежду си други нѣмъ за съобщеніе освѣнъ нѣмъ презъ обширнитѣ морски пространства*. Той желаше щото колониалната търговия да съживи пристанищата и промишленността на Франца; за това той съвѣтваше съ единъ ударъ да са лиши Великобритания отъ онѣзи извори, благодарение на които тя бѣше достигнала до високо стѣпало на богатство и на слава. На край, той прибавяше «Ако Ваше Величество, като са ползвате отъ едничкия този случай, какъвто може би да не ви са представи никога, сполучите да нанесете на Англия доволно голѣмичкъ ударъ, за да съсипете гордостъта ѣ да накарате могуществото ѣ да влѣзе въ справедлива граница, вий ще са славите като благодѣтель не само на своята татковина, но и на цѣлата челоуѣщина ».

Тѣзи крѣпка политика не са прие изведнѣжъ отъ министра Морена и отъ Лудовика XVI. Но все пакъ версайския кабинетъ, като усѣщаше непобѣдимия инстинктъ на своитѣ интереси, скритомъ помогнѣ на възстанжлитѣ колонии. Йоще презъ Май 1766 година кабинетътъ предложи мильонъ фунта за распорѣждане на особити части, на които бѣше порѣчано да приготвятъ военни припаси и орѣжия за възстанниците. Покупуванъето и препроважданъето на тѣзъ военни потреби извършваше знаменитийтъ и предприимчивъ Бомарше. Въ 1777 година йоще около два мильона бѣхъ от-